

Tam est hic orator bonarū artium singulaꝝ peritissimus:
qꝫ ullus apud ueteres extitisse p̄bibeat.

Nulla ex arte quicqꝫ est huic incognitum.

Habet oīm hic facultatū singlōs qdē locos p̄spectissimos.

Sola est oratoria cæterarum omniū disciplinarū & capax
& particeps.

Qui sese oratore uocat:is p̄fiteat omnes artes.

In oratore nequit eloquētia sine sapiētia existimari.

Quae sapientia decet oratore: humanaꝝ est & diuinarum
scientia rerum.

Ad oīs artium oīm fontes debet orator respondere.

Nihil eū fugiat: q nō īmerito sit oratoris gloriā cōsecut⁹.

Oratorum laus in omnibus est artibus discutiendis: intel-
ligendis: tractandisqꝫ cōstituta.

Tanta est oratoriæ uis: ut omniū debeat artiū fundamen-
ta progressusqꝫ tenere.

Titulus. lxxi.

Militaris cū adhibenda fide familiaris.

Militādi certe laus: quae nō corporis solū uirib⁹: sed mul-
tomagis animi splēdore cōtinet (ut probat **Xenophon**) **Xenophon**

aueterib⁹ est semp summo existimata in precio: at ita qui-
dē: ut nō bellū modo milites in cāpis gerere scirent: sed in

urbe patria cōsulere dignitati ciuium suorūqꝫ indēnitati.

Propterea cū se iactaret apud **Philippum macedonē** suus **Philippus**
miles qd̄ fortissim⁹ foret: tibi præfero dixit elephante **Phi-**
lippus. **C**ū te igit̄ militiæ dederis: fac ut nō malis bestiarū

similis furore: cædib⁹: uiolētiaqꝫ censeri: q uirorūqꝫ ingenio:

cōsilio: innocētia: pietate. **E**x M̄o. xvij. **K**alēdas **Quintilis**.

Militaris cū adhibēda fide familiarissima.

Qui militiæ tracas mi fili: fac ut te uerū nō simulatū exhibe-
bas militē: q nō in dimicādo: uiolādo: cædendoqꝫ cogno-
scit: sed i uictoria cōsulto prudēterqꝫ cōsequēda: in delibe-
randoqꝫ: q sit modestus: q innocēs: q pius. **Q**uib⁹ aut̄ bæc
singula gradib⁹ cōseq̄ris a **Laelio** accipies: q hāc meo noie
tibi reddidit epistolā: cui⁹ adhibe uerbis æque fidem: ac si

TITVLVS LXXI

præsens expressissimum. Dicet enim a meipso. Vale. Ex Mediolano. xv. kalendas Quintilis.

Qui ab ue- **Militaris cū adhibēda fide grauis.**
tusto tpe mi- **Militādi facultatē ut antiquissimā censeo (Militauit Moses:**
litarunt. **Militauit Cadmus: Militauit Iuppiter. Inter primos autē**
bistoriarū fontes Ninus: Cyrus: Xerxes) sic & præstantē
inē eas: quib⁹ in hac uita nobis est opus. Nō em̄ ut eripiāt
cuiq; uel uita uel res: est inuēta; ut uiolēt & impudice qcq;
efficiat: sed ut si qd̄ uelit tyrānus & uiolētus esse; militandi
peritia ei obſista. Pacis igit̄ custodiā militia uera querit:
pacis fundamētū ac robur; ut Demosthenes docet. Haud

em̄ tā armis: phaleris: uaginacq; Aeneade gaudere debet
bonus miles qd̄ potius eaꝝ peritia facultatū: quib⁹ bñ uiui-
tur ac beate. Q si castramētationib⁹ solisq; expugnationi
bus hostiū cōstaret militiæ laus: solis quoq; constaret cor-
poris bonis: quæ longe sunt illis inferiora: quæ ad animū
attinēt. At Plato dixit artē militare corp⁹ habere ut mate-
riā: animū uero ut formā: corp⁹ qd̄ exerceceret ministerio:
animū quo imperaret: corp⁹ cū bæluis cōmuniſſimū: ani-
mū cū imortalib⁹ dijs. Ad hæc autē uide qd̄ pfuerint Cyro:

Ad militiā pdest mul-
tarū rerum
scientia. **Alexandro: Cæſari: uel ad uictorias cōsequēdas multarū**
scientiæ rerū. Itaq; cū te tandem militiæ dicaris: cupio & alia
nō prætermittere: quæ sint ad istā laudē ſūmope necessa-
ria. Hæc qualia uelim esse: Læli⁹ corā explicabit meis uer-
bis. Ex M̄lo. xiiij. kalēdas Quintilis.

Synonyma militaria cū adhibēda fide.

Clarus miles nō aio min⁹ præstati qd̄ forti corpe cōstat.

Huic adhibe fidē omnē in ijs qua tibi meo refert noie.

Hic miles optimus nihil tibi dicit: cui æque nequeas adhi-
bere fidei ac mibi.

Vera militiæ laus uerā sequit̄ mentis indagine.

Non prudentia minus qd̄ fortitudo prodest militi.

Nihil est tam propriū atq; suum militiæ qd̄ consilium: inge-
nium atq; fides.

Nō different a bestijs milites: si solis cōstarent membroꝝ

TITVLVS LXXII

uitib⁹.

Non usum modo roboris quærerit militaris gloria: sed prudenter uim atq; maiestate.

Maxima militiae laus ex multarū optimarūq; artium disciplina solet nasci.

Quid est in fortissimo turpius milite q̄ si sit furiosus.

Vt abest ab imprudētia bonus: sic abesse debet miles.

Potes huic omnē adhibere fidem: qui meo nomine docet non nihil.

Qui miles hic ad te iuit: adhibe huic fidē pro me omnē.

Titulus. lxxij.

Ad conciliandā gratiā familiaris.

Fuere maiores multorū principum inter se nōnunq; inimicissimi: quoq; hæredes amicissimi facti sunt: ut cū Lacedæmonijs Atheniensibus nō paruæ quōdam extiterunt discordiarū causæ: quas tempore diuturnitas diremit atq; se dauerit. Itaq; si tuis etiā maioribus fuerunt cum meis inimicitiae: diuertam⁹ nos ab ijs odij⁹: quib⁹ nullæ sunt alternæ iniuriaq; causæ: sed omnia pacatissima: uniceq; tranquilla. Conciliemus p deū imortale: mētes nostras: ppetuaq; deuinciamur fide. Qd ut ego me seruaturū polliceor: sic te recusaturū nō spero. Ex Mllo. xij. Kalendas Iulij.

Ad cōciliandā gratiā familiarissima.

Pluribus abs te cōmunē animorū nostrorū conciliationē deposcerem uerbis: si censerē ad id te difficile. Sed cum intelligā: nihil h̄umanitate facilius tibi: fio breuior: rogoq; nolis hanc gratiæ nostræ conciliandæ nouitatē effugere: quā sit uetus diuturnior secutura. Nulla enim hoc alia de causa quærerit: nisi ut inuidorū maliuolorūq; ingenij⁹ obfistaē: paceq; diutius firmissimeq; uiuatur. Ex Mediolano xij. Kalendas Quintilis.

Ad conciliandā gratiā grauis.

Nequeo non illos summis in cælum extollere laudibus: qui nullis majorum hærentes inimicitijs: conciliata sibi

Qui ex iniū
micis facti
sunt amicis
simi.